եւ ամէն մի դուռը կը ներկայացընէր մի քարէ ամրոց։ Վրաց երկրում շինեց Սուղդաբիլ քաղաքը, իբրեւ թշնամեաց դէմ դիտանոց, եւ բնակեցրեց այնտեղ Սուղդի եւ Պարսկաստանի բնակիչներից։ Ցունաց սահմանագլխի վերայ շինեց Դուռն Պերոզա-կաւատ, Դ. Լաղիքայ[1] եւ Դ. Բարքայ ամրոցները, վերջինս Տրապիզոնի ծովի վերայ, Դ. Ալանաց եւ Դ. Սամսախի[2], Գարդման[3] եւ Շամշուլդէ[4] ամրոցները։

Անուշիրվան նուաճեց Հայաստանի ամբողջ այն մասը, որ Ցունաց ձեռքումն էր, ծաղկեցրեց եւ ամրացրեց Դուին քաղաքը, շինեց Նախճաւան[5] քաղաքը Վասպուրականում, եւս Վայոց[6] ամրոցը. Սիսականում կանգնեցրեց բերդեր, ի թիւս որոց Կիլաբ եւ Շահապոնից[7], որտեղ բնակեցրեց քաջ եւ երեսաւոր մարդիկ Սիսականից։

---

1 Մ. Խորենացի՝ Լաղիք։ Λάζαι (Ptol. V, 10).

2 سَمَسْخَى = Սամցխէ (Սօմխէթ) ի Վիրս։

3 Ռուսի։

4 Կամ Օրբէթ ի Տաշիր Գուգարաց։

5 النَّشَوَى (Նաշաւայ) و եւս نخجوان, نقجوان (Jakut). Ναξουάνα (Ptol.) Շէնիլ բառը շատ անգամ ըմբռնելու է Վրաստանիլ իմաստով։

6 Բնագրում وَيْص = Վայոց ձոր։ Մութ է անունիս ծագումը. թերեւս նոյնն է լեառն Uauš Մաննացոց երկրում, որտեղ Սարգոն 716թ. յաղթեց ուրարտացի Ռուսային։ Նորա մօտերքը կը յիշէին Su-uk-ki-a եւ Bala տեղիք, որոնք կը համապատասխանեն մեր ճահուկ եւ Բաղք գաւառներին Սիւնիքում։ Ցայտ է, որ Մաննացոց երկիրը իւր մէջ կ՝առնէր մի ժամանակ Սիւնեաց աշխարհի մի մասը։ (Հմմտ. Մէնէ գ., Մէնէխ Սուեփ. Օրբէլ.)։

7 Բնագրում ساهيونس թւի թէ կէտագրութիւնն սխալ է. ուղղելու է سَاهُيونس.